

Arkivsaksnummer: 2025/8644-7

Saksbehandler: Lars Slettom

Dato: 29.07.2025

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan	22/2025	22.08.2025

Saksframlegg - Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan - delegering av myndighet og rammer for forvaltningspraksis ved dispensasjoner for skadefelling/lisensfelling av rovvilt

Innstilling fra forvalter

- 1) Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan delegerer myndighet til å fatte vedtak om skadefelling/lisensfelling av rovvilt til nasjonalparkforvalter, innenfor gitte rammer for forvaltningspraksis. Det forutsettes at det er gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling fra rette myndighet. Det åpnes for å gi muntlig tillatelse i akutte skadesituasjoner, som følges opp med skriftlig vedtak. Styreleder orienteres ved behandling av saken, og beitenæringene får kopi av vedtak. Dette gjelder for alle verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter.
- 2) Nasjonalparkstyret gir følgende rammer for forvaltningspraksis i skadefelling/lisensfellingssaker:
 - a) Tillatelse følger overordnet myndighet sitt vedtak om skadefelling/lisensfelling og gjelder for samme tidsperiode og innenfor nasjonalparkstyret sitt myndighetsområde i angitt skadefelling/lisensfellingsområde knyttet til konkret skadesituasjon.
 - b) Det kan gis tillatelse til uttransport av felt rovvilt med elgtrekk eller ATV med belter og transportpulk som kjøres i gangfart. Kjøretøyet hentes inn i området først når viltet er skutt og lokalisert. Eksisterende kjørespor benyttes der dette er mulig. Det må vises hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader
 - c) Søknad om bruk av drone behandles i tråd med retningslinje om drone jf.28 i forvaltningsplan for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. I tillegg åpnes det for å kunne bruke drone til å lokalisere rovvilt og kadaver.
 - d) Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig. Løs hund slippes på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det skal brukes gps-sender på hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefelling. Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.
 - e) Rapport fra skadefellingsforsøk jf. rapport til Miljøvedtaksregisteret, sendes til nasjonalparkstyret så snart fellingsforsøk er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon.

--- slutt på innstilling ---

Saksprotokoll fra møte 22.08.2025 i Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan

Behandling

Forvalters innstilling ble enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan delegerer myndighet til å fatte vedtak om skadefelling/lisensfelling av rovvilt til nasjonalparkforvalter, innenfor gitte rammer for forvaltningspraksis. Det forutsettes at det er gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling fra rette myndighet. Det åpnes for å gi muntlig tillatelse i akutte skadesituasjoner, som følges opp med skriftlig vedtak. Styreleder orienteres ved behandling av saken, og beitenæringene får kopi av vedtak. Dette gjelder for alle verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter.
2. Nasjonalparkstyret gir følgende rammer for forvaltningspraksis i skadefelling/lisensfellingssaker:
3. Tillatelse følger overordnet myndighet sitt vedtak om skadefelling/lisensfelling og gjelder for samme tidsperiode og innenfor nasjonalparkstyret sitt myndighetsområde i angitt skadefelling/lisensfellingsområde knyttet til konkret skadesituasjon.
4. Det kan gis tillatelse til uttransport av felt rovvilt med elgtrekk eller ATV med belter og transportpulk som kjøres i gangfart. Kjøretøyet hentes inn i området først når viltet er skutt og lokalisert. Eksisterende kjørespor benyttes der dette er mulig. Det må vises hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader
5. Søknad om bruk av drone behandles i tråd med retningslinje om drone jf.28 i forvaltningsplan for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. I tillegg åpnes det for å kunne bruke drone til å lokalisere rovvilt og kadaver.
6. Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig. Løs hund slippes på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det skal brukes gps-sender på hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefelling. Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.
7. Rapport fra skadefellingsforsøk jf. rapport til Miljøvedtaksregisteret, sendes til nasjonalparkstyret så snart fellingsforsøk er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon.

--- slutt på innstilling ---

Saksopplysninger

I verneforskrifter som er utarbeidet før 2010 er det ikke egen unntaksbestemmelse for skadefelling/lisensfelling av rovvilt. Nyerer verneforskrifter kan ha unntak for « felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk».

Statsforvalteren i Trøndelag orienterte nasjonalparkforvaltere i et forvaltermøte vår/sommer 2025 om at skadefelling/lisensfelling av rovdyr, ikke anses som ordinær jakt, og at slike aktiviteter må behandles etter verneforskriftene. Alle verneforskriftene som nasjonalparkstyret forvalter er utarbeidet før 2010, og skadefelling/lisensfelling må derfor behandles etter verneforskriftenes generelle dispensasjonsbestemmelser og naturmangfoldloven § 48 (dispensasjon fra vernevedtak).

Behov for rammer for forvaltningspraksis og delegering av myndighet

Sommeren 2025 har nasjonalparkforvaltningen fått flere søknader om skadefelling av bjørn innenfor Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. Søknadene omhandler selve

skadefellingsforsøket samt evt. motorferdsel på barmark i forbindelse med uttransport av felt vilt.

I samråd med styreleder for nasjonalparkstyret har nasjonalparkforvalter behandlet søknadene med delegert myndighet, på grunn av hensynet til rask saksbehandling i akutte skadesituasjoner, hvor beitedyr har blitt dokumentert tatt av rovdyr.

Gjeldende [delegeringsreglement](#) fastsatt av Miljødirektoratet 19.01.2024 sier at nasjonalparkforvalter kan behandle søknader:

b) når det foreligger en etablert forvaltningspraksis fra saker behandlet av nasjonalpark-/verneområdestyret eller arbeidsutvalget i tilsvarende saker.

Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan gjorde [vedtak 13.06.2024 jf. ST 10/2024](#) om delegering av myndighet til arbeidsutvalg og nasjonalparkforvalter for perioden 2024-2027.

Det foreligger ikke en etablert forvaltningspraksis fra behandling av skadefelling/lisensfelling av rovdyr i verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter. Siden slike akutte saker må avgjøres raskt, er det behov for å lage rammer for en forvaltningspraksis, og delegere myndighet fra nasjonalparkstyret til nasjonalparkforvalter.

Myndighet, veiledning og informasjon fra andre myndigheter

Miljødirektoratet har utarbeidet en egen veileder [M 1440 -2019 for gjennomføring av fellingsoppdrag](#), som legges til grunn som kunnskapsgrunnlag. Her beskrives både skadefelling og lisensfelling nærmere.

Statsforvalteren i Trøndelag har også utarbeidet et eget [infoskriv](#) (2025), som ble sendt ut til kommunene i fylket, som beskriver forberedelser og gjennomføring av fellingsforsøk på fredet rovvilt.

Det er Statsforvalteren i Trøndelag / Miljødirektoratet som vurderer og gir tillatelse til skadefelling/lisensfelling ut fra fastsatt kvote, bestandsstatus for de ulike rovviltartene og regionale bestandsmål i rovviltregion 6 – Midt-Norge.

Fastsetting av kvoter for skadefelling/lisensfelling

Kvoter for skadefelling og/eller lisensfelling fastsettes av Rovviltnemnda i region 6, eller av Miljødirektoratet, hvis det regionale bestandsmålet for den enkelte rovviltart ikke er oppnådd. I perioden 1. juni til 15. februar er det Statsforvalteren som vurderer om det skal gis skadefellingstillatelse eller ikke innenfor rammen av kvotevedtaket til Rovviltnemnda eller Miljødirektoratet.

Miljødirektoratet er myndighet for lisensfelling hele året. Statsforvalteren administrerer lisensfelling med bakgrunn i vilkår fastsatt av rovviltnemnda og/eller Miljødirektoratet. Lisensfellingsperioden for jerv er 20. august – 15. februar, for ulv 1. desember – 31. mai og for bjørn 21. august – 15. oktober. Lisensfelling for jerv og ulv gjennomføres årlig, men på grunn av bestandssituasjonen for bjørn har det ikke blitt åpnet for lisensfelling av bjørn de siste årene.

Nasjonalparkstyret har forvaltningsansvar etter verneforskriftene

Nasjonalparkstyret sitt forvaltningsansvar omhandler Skarvan og Roltdalen nasjonalpark, Sylan landskapsvernområde, Stråsjøen-Prestøyan naturreservat, Sankkjølen naturreservat og Rangeldalen naturreservat. De ulike verneområdene har egne verneforskrifter med egne verneformål og verneverdier, som skal ivaretas og vernes mot ulike inngrep og aktiviteter

som kan påvirke negativt. Skadefelling/lisensfelling av rovdyr er en aktivitet som kan medføre negativ påvirkning på verneverdier.

Hjemmelsgrunnlag

I verneforskriften for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark § 3 punkt 3.1 om dyreliv står det:

Dyrelivet, herunder hi, reir, hekke-, yngle- og gyteplasser er fredet mot skade og unødvendig forstyrrelse.

I verneforskriften § 3 punkt 3.2 står det:

Bestemmelsene i pkt. 3.1 er ikke til hinder for:

a) Jakt etter villtlovens bestemmelser, eller reindriftsrettens regler

Men siden skadefelling/lisensfelling ikke defineres som jakt, må aktiviteten behandles etter verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelser og naturmangfoldloven (nml) § 48 (dispensasjon fra vernevedtak) som sier at:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Tilsvarende hjemmelsgrunnlag gjelder også for de øvrige verneområdene som nasjonalparkstyret er forvaltningsmyndighet for.

Verneformål – forskrift

[Verneformål for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark](#)

[Verneformål for Sylan landskapsvernområde](#)

[Verneformål for Sankkjølen naturreservat](#)

[Verneformål for Rangeldalen naturreservat](#)

[Verneformål for Stråsjøen-Prestøyan naturreservat](#)

Forvaltningsplan

Forvaltningsplanene for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark og Sylan landskapsvernområde med Sankkjølen naturreservat omtaler ikke skadefelling av rovvilt eller bruk av løs hund ved skadefelling. Planene har retningslinjer for bruk av drone og motorferdsel i forbindelse med transport av storvilt, men disse retningslinjene omhandler ikke formålet skadefelling av rovvilt.

Naturmangfoldloven

§ 48 i naturmangfoldloven skal ikke brukes for å utvide rammen som er trukket opp i vernevedtakene. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilåårene for å kunne gi dispensasjon etter § 48 må være oppfylt. Nasjonalparkstyret kan da vurdere å gi dispensasjon.

Presedens

Nasjonalparkstyret sin forvaltningspraksis for skadefelling/lisensfelling vil medføre at søknader fra de ulike kommunene som berøres, vil bli behandlet likt innenfor nasjonalparkstyret sitt myndighetsområde.

Vurderinger

Nasjonalparkstyret vurderer påvirkningen som skadefelling/lisensfelling vil ha for verneformål og verneverdier, i områdene nasjonalparkstyret har myndighet for. Skadefelling/lisensfelling kan innebære forstyrrelser av dyreliv, motorferdsel på barmark ved uttransport av felt storvilt og bruk av løs hund eller drone. De ulike aktivitetene omtales og vurderes fortløpende etter naturmangfoldloven §§ 8-12 og § 48.

Skadefelling/lisensfelling av rovvilt i verneområdene er søknadspliktig etter verneforskriften

Siden skadefelling/lisensfelling ikke defineres som jakt etter viltlovens regler, krever derfor denne aktiviteten tillatelse etter verneforskriftene (generelle dispensasjonsbestemmelser) og naturmangfoldloven § 48.

Det må gå tydelig fram hvem som søker tillatelse, hvem som er fellingsleder og hvem som deltar i skadefellingslag / lisensfelling. Dersom skadefelling/lisensfelling resulterer i felling av rovvilt, blir det aktuelt med motorisert ferdsel for uttransport av felt rovvilt.

Søknadsplikt ved bruk av motorisert kjøretøy på barmark for uttransport av felt storvilt:

Siden ulike begrep for ulike viltarter benyttes i verneforskrifter og veiledere er det nødvendig med en nærmere forklaring av begrepsbruken i saken:

- Storvilt er en fellesbetegnelse for elg, hjort, rådyr, villrein, villsvin, moskusfe, bjørn, ulv, jerv og gaupe.
- Hjortevilt er elg, hjort, rådyr og villrein
- Rovvilt er ulv, jerv, bjørn og gaupe

De ulike verneområdene har ulike bestemmelser:

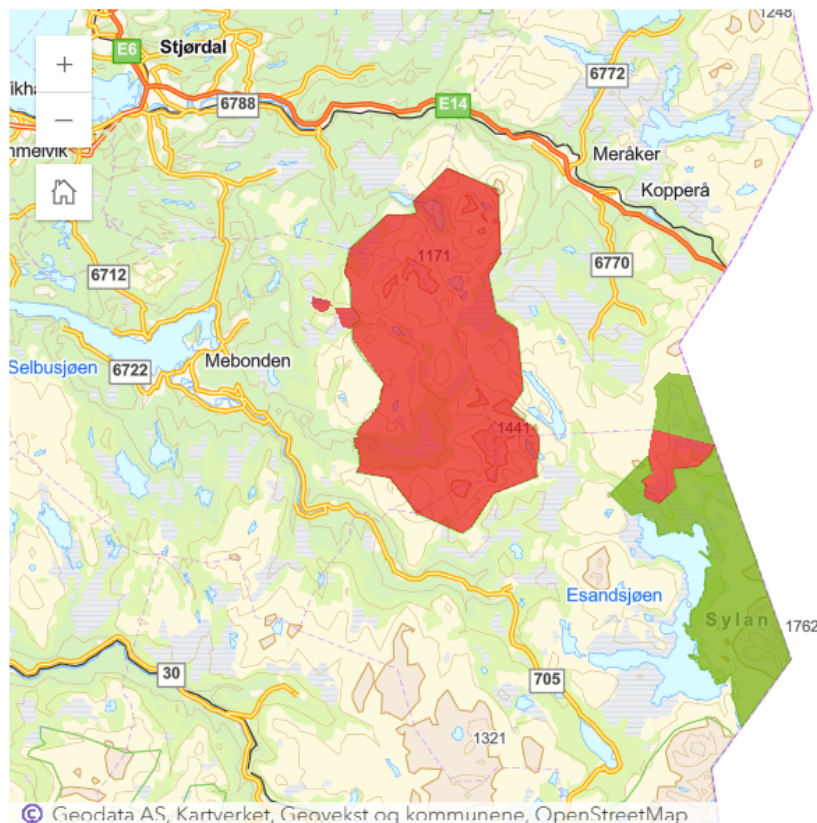
- Skarvan og Roltdalen nasjonalpark – søknadspliktig tiltak – transport av felt storvilt med elgtrekk jf. § 3 punkt 6.3 bostav j. Forvaltningsplanen åpner her for bruk av ATV med belter og transportpulk i gangfart, som er sidestilt med elgtrekk, jf. behandles etter § 48 nml.
- Sylan landskapsvernområde – jf. § 3 punkt 5.2 b – søknadspliktig tiltak - bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget for uttransport av felt elg og hjort – behandles etter § 48 nml.
- Sankkjølen – søknadspliktig tiltak – jf. § 4 punkt 11 – bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget for uttransport av felt elg og hjort. – behandles etter § 48 nml.
- Rangeldalen – jf. V punkt 6 – ikke søknadspliktig tiltak – transport av felt storvilt fra området.
- Stråsjøen-Prestøyan – jf. VIII og § 48 nml – søknadspliktig tiltak – transport av felt storvilt.

Det er etablert forvaltningspraksis for uttransport av felt storvilt på barmark i nasjonalparken jf. 2024/6769 m.fl. I disse sakene er det satt følgende vilkår:

- Bruk av elgtrekk eller ATV med belter og transportpulk i gangfart
- Kjøretøy hentes inn i området først når dyret er skutt og lokalisert
- Bruke eksisterende kjørespor så langt det er mulig/hensiktsmessig og vise hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader

Bruk av drone ved skadefelling av rovvilt

Det er [ulike regler for ulike verneområder](#) når det gjelder bruk av drone.

Bruk av drone er søknadspliktig tiltak i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark, Stråsjøen-Prestøyan naturreservat og Sankkjølen naturreservat (hvis risiko for forstyrrelse av dyreliv). (rød farge)

I enkelte situasjoner har det blitt søkt om bruk av drone i forbindelse med skadefelling av rovvilt, til lokalisering av kadaver og til lokalisering av rovvilt. Statsforvalteren i Trøndelag har gitt følgende vilkår i slike saker:

Det gis dispensasjon fra villloven § 21 bokstav c til bruk av en (1) drone til lokalisering av vilt i forbindelse med skadefellingsforsøket. Dispensasjonen gjelder kun for bruk av drone. Dronen skal kun benyttes til å lokalisere vilt. Det gis ikke adgang til bruk av drone for forfølgning av vilt eller til avledning av viltets oppmerksomhet fra jegeren.

Dronen kan benyttes innenfor angitt skadefellingsområde og tidsrom for tillatelsen. Kommune/skadefellingsleder er ansvarlig for at øvrig lovverk knyttet til dronebruk overholdes, og å innhente eventuelle andre dispensasjoner som kreves i henhold til annet regelverk, for eksempel bruk av drone i verneområder.

Bruk av drone begrenses til kun lokalisering av rovvilt/kadaver, og begrenses til skadefellingsområde og gitt tidsrom for tillatelse. Det er relevant å bruke tilsvarende vilkår ved behandling etter verneforskriftene, og be om sporlogg som dokumenterer dronebruken i verneområdet. Bruk av drone vurderes ikke som aktuelt å åpne for ved lisensfelling.

I forvaltningsplanen for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark er det utarbeidet en egen [retningslinje for bruk av drone jf. 28](#) punkt 6.1. Søknader behandles etter § 48 i nml. Hensynet til sårbare områder og forstyrrelser av dyrelivet i hekke- og yngletiden, vurderes konkret i den enkelte saken. Dronebruken skal være nødvendig i forbindelse med utøvelse av samisk reindrift eller annen beitenæring, og begrenses i størst mulig grad. Disse retningslinjene er også relevante for de øvrige verneområdene, og foreslås lagt til grunn ved vurdering av bruk av drone i forbindelse med skadefelling av rovdyr innenfor

verneområdene. I tillegg foreslås det å åpne for bruk av drone til lokalisering av rovdyr/kadaver jf. vilkår fra Statsforvalteren i Trøndelag.

Bruk av løs hund i forbindelse med skadefelling av rovvilt

Gode hunder framheves som svært viktige virkemidler for å lokalisere og komme nærmere vilt som skal felles. Det er derimot viktig at sporene fra rovviltet ikke er for gamle. Det brukes både sporhunder i band og løse hunder. Løs hund slippes gjerne på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det brukes gps-sender på hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefelling. Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.

Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden i forbindelse med skadefelling av rovvilt, kan medføre negativ påvirkning på verneverdier i verneområdene. Aktiviteten må derfor begrenses til situasjoner hvor det er strengt nødvendig for å kunne gjennomføre et vellykket fellingsforsøk. Det er relevant å sette vilkår om rapportering av sporlogg ved bruk av løs hund, som dokumenterer aktiviteten.

Det er kommunene som gir tillatelse til slipp av hund i båndtvangstiden etter bestemmelsene i hundeloven. Miljødirektoratet behandler søknader om bruk av «løs på drevet halsende hunder» i forbindelse med skadefelling av bjørn, jerv og gaupe. Statsforvalteren behandler slike søknader for ulv. Nødvendige avklaringer med grunneiere og beitenæringene er også en forutsetning.

Oppsummering av vurderinger etter naturmangfoldloven

Forutsatt at overordnet myndighet har gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling, vurderes kunnskapsgrunnlaget for å kunne gi tillatelser til felling av rovvilt innenfor verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter, å være tilstrekkelig for å kunne gi dispensasjoner. Føre-var-prinsippet vurderes ikke å være relevant jf. § 8 og § 9. Omfanget av skade/lisensfellingssituasjoner i de senere årene har vært begrenset jf. § 10. Dersom det skulle oppstå skader på naturverdier i forbindelse med fellingsforsøk, kan det være aktuelt å stille krav om retting av skader. Ved å sette avbøtende vilkår for de ulike aktivitetene jf. § 12, vurderes gjennomføring av felling av rovvilt ikke å være i strid med verneformålene eller kunne påvirke verneverdier nevneverdig jf. § 48. Vilårene for å kunne gi tillatelser etter § 48 vurderes derfor å være oppfylt.

Nasjonalparkstyret sin behandling av søknader om skadefelling/lisensfelling

Akutte skadesituasjoner oppstår gjerne på sommeren, i noen tilfeller i forbindelse med ferieavvikling. Statsforvalteren har egen vakttelefon for rovvilthendelser. Vaktordningen gir mulighet for muntlige tillatelser/avslag på skadefellingssøknader. Skadefellingssøknadene og tillatelsene må snarest mulig bekreftes med en skriftlig søknad/tillatelse av hensyn til eventuell klagebehandling.

Tilsvarene praksis med muntlige tillatelser, som følges opp med skriftlige vedtak, som registreres i miljøvedtaksregisteret, vurderes som aktuell behandlingsmåte også for nasjonalparkstyret. Myndighet delegeres til nasjonalparkforvalter, av hensyn til behovet for rask oppfølging i akutte fellingssituasjoner. Styreleder orienteres om saken. Beitenæringene og Statsforvalteren i Trøndelag får kopi av vedtak. Rapport fra skadefellingsforsøk sendes til nasjonalparkstyret så snart skadefelling er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon i en slik rapport. Nasjonalparkforvalter fatter vedtak innenfor rammene som nasjonalparkstyret har godkjent som forvaltningspraksis.

Konklusjon:

Nasjonalparkstyret delegerer myndighet til nasjonalparkforvalter til å fatte vedtak når det oppstår behov for skadefelling/lisensfelling av rovvilt innenfor verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter. Dette gjelder i situasjoner der det er gitt tillatelser fra Statsforvalteren i Trøndelag/Miljødirektoratet. Nasjonalparkforvalter orienterer styreleder og sender kopi av vedtak til Statsforvalteren og beitenæringene. Det åpnes for at det kan gis muntlige tillatelser som følges opp av skriftlige vedtak i akutte skadesituasjoner.

Etablerte retningslinjer for bruk av drone i forvaltningsplan for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark, benyttes dersom det skulle være aktuelt. Det åpnes for å kunne bruke drone til lokalisering av rovvilt og kadaver, men ikke til forfølgelse og avledning av rovvilt. Det kan stilles vilkår om rapportering av logg fra bruk av drone.

Etablert praksis for uttransport av felt storvilt benyttes også ved uttransport av felt rovvilt. Det rapporteres på kart/sporlogg hvor motorferdsel på barmark er gjennomført.

Bruk av løs hund begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig for gjennomføring av et vellykket fellingsforsøk. Det innebærer ferske spor, begrenset risiko for at hund følger annet vilt enn ettersøkt rovvilt, bruk av gps-sender, aversjonsdressur på sau/rein samt mulighet til å avbryte ettersøk, dersom dette viser seg nødvendig av hensyn til annet dyreliv. Sporlogg fra bruk av løs hund rapporteres i etterkant av gjennomført fellingsforsøk.

Med bakgrunn i avbøtende vilkår for de ulike aktivitetene, vurderes vilkårene for å kunne gi tillatelse etter § 48 å være oppfylt. Fellingsforsøk etter rovvilt må vurderes konkret i den enkelte situasjonen, men innenfor rammene av foreslått forvaltningspraksis vurderes ikke skadefelling/lisensfelling å være i strid med verneformål eller påvirker verneverdier, i verneområdene som nasjonalparkstyret forvalter, nevneverdig.